

HALADÁS



VASÚTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... 8 korona
Fél évre ... 4 korona
Negyed évre ... 2 korona

Szerkesztőház:
Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... 14.— kor.
Fél évre ... 7.— kor.
Negyed évre ... 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

A fizetésrendezés.

Miskolcz, 1903. február 21.

(—ko—.) A pénzügyminiszter végre beváltotta ígéretét, ott fekszik a ház asztalán a törvényjavaslat, a mely az állami alkalmazottak nyomoruságos helyzetének javítását czélozza.

Hosszú, kitartó küzdelemnek a gyümölcse ez, a mely még talán ma is esirájában volna, ha a nagyközönség, az adófizető polgárok összesége, a politikai pártok és a sajtó nem viseltettek volna annyi jóindulattal és igyekezettel a most benyújtott törvényjavaslat iránt.

Több év óta folyik az agitáció, mindig a törvényes uton haladva, tuzásba soha sem esapott s rövid idő múlva eléri az államtisztviselő azt a régen várt napot, midőn már megszabadulva az anyagi gondoktól, szive nemes sugallata szerint örömmel, gondtalanul, hálával szenteli életét hivatásának.

Gyönyörű látképet nyújt a remélt új állapot, csak csalódás ne érje a reménykedőt!

Ha közállapotunkon végig tekintünk, látjuk, hogy az a szomorú állapot, a melyből a tisztviselőt most kiemelték, a többi foglaltsbeliekre majdnem általános!

Pang az ipar, pang a kereskedelem, a föld alig bírja terhét. Hiszen az a szegény iparos, a kereskedő s az egész piac, alig várja már azt a rendezést, mert hiszen azt ugyszólván nekik eselekedték!

Rövid szóval, a rendezést nyomban fogja követni az általános áremelkedés, kíséri, mint a jólétet a nyomor...

Mi az a rendezés? Nem egyéb, mint beilleszkedés abba a helyzetbe, azon viszonyok közé, melyben a tisztviselő-ember a követelményeknek megfelelően *tisztességesen* élhet.

Ebbe a helyzetbe jönnek most. Ha újszülöttről volna szó, beállana a legideálisabb állapot, de ha az előzményeket, a nyomoruságok teljes láncolatát tekintjük, a helyzet javulása szembeötlő aligha lesz.

Egy-két évtized nyomoruságát és csapásait fogja foltozgatni, enyhíttetni a gondos családapa és bizony-bizony erős akaratra s a sors határozott jóságára lesz szüksége, nehéz, kitartó munkájában.

Kellemetlen helyzetbe került a törvényjavaslat most, benyújtása nem volt alkalomszerű. Adáz harcok folynak most a magyar parlamentben s épen ebből kifolyólag aggódva néznek annak sorsa elé.

Nem hisszük, hogy bármelyik fél is ebből akarna magának fegyvert kovácsolni a további harcok irányítására, sem pedig azt, hogy ezzel egy rejtett ezélt óhajtana elérni.

Az állami tisztviselőké tehát már megvan, de miénkről, a vasutasokéről halgatnak mindenütt . . .

És miért? Mi szükség van itt a titkolódzásra? Ha reánk nézve nem jó, az ugysem állhat meg, fegfelvebb csak ideiglenes állapot lehet, amely után a helyzet követelte jobbnak ugy is be kell következni; ha pedig jó, miért nem boesájtanak egy kis napsugárt ebbe a bizonytalan irózatos sötétségbe? . . .

Erre kérjük a felsőbbiséget a vasutasok ezrei nevében, azzal a bizalommal és reményteljes várakozással és a felsőbbiség jóindulatába vetett hittel, a melyben eddig sohasem esalatkoztunk!

Mikor kell a szolgálattevőnek aláírni a menetlevélnek a közlekedési adatokra vonatkozó részét?

(—s—ó—) Szinte látom, milyen esodálkozó arcot csinál a kedves olvasó, a mikor a czimet átfutja, hiszen igen jól tudja mindenki, hogy a 25. sz. utasítás 96-ik czikke, mely a menet-

TÁRCZA.

Dávid.

Még fönn van az égen a hajnali csillag,
De már nem oly fényes, nemsokára virrad.
Biborpir fűdi a sápadt holdvilágot,
Aztán elfoglalja a nap a világot.

Poros az országút, szekér dőzög rajta,
Óreg deres lovát Dávid zsidó hajtja.
Szép szóval, ostorral, biztatja szaporán,
Péntek van ma, azért indult el oly korán.

Mára van idézve a törvény elébe,
Nem akarja, hogy a szombat utban érje.
Mire beáll az est, otthon akar lenni,
Ünneplő ruhába a templomba menni.

Amint megy az öreg jegenyefák mellett,
Megszólítja egy hang: „Hová megy kigyelmed?”
„Jó reggelt Gál szomszéd! A törvénybe megyek,
Ha arra visz utja, elviszem kelmedet.”

Lassan lép a deres, nagyon rosszat sejtethet.
Szaladva visz máskor hatszorannyi terhet.
Néha-néha megáll, majd nagyokat horkol.
Nem használ a szép szó, nem használ az ostor.

„Eddig nem gondoltam, minek idézhetek,”
— Ily szavakkal törte Dávid meg a csendet. —
„Hogy kelmedet látom, most jövök csak rája,
Most jutott eszembe Simon Pál halála.”

Megrezzen Gál János, fölriad e szóra.
Fuldokolva kérdi: „Tud valamit róla?”
„Nem többet — szolt Dávid — se nem kevesebbet,
Mint hogy szegény Simont kigyelmed ulti meg.”

„Hazudsz!” ordit fel Gál, miként egy vadállat,
Hogyha fegyvereddel a szivén találta.
„Megállj! Ugy látom, hogy Gált még nem ismered,
Megállj zsidó! Ezért leszamolok veled!”

Láttam, hogy kiment az udvarra utánna,
Láttam, hogy visszajött, véres volt esizmája.
Nem tudja más senki, ne tudjam hát én se',
Ne féljen Gál szomszéd, nem leszek vesztére.”

Könyezik Gál János: „Köszönöm jó ember.”
Lesüti a szemét. Többet szólni nem mer.
Dávid meg az ostort kezdi suhogtatni.
Meg-megáll a deres, nem akar szaladni.

Egy parányi felhőt sem látni az égen,
Ott a sötét felhő Gál János tejében.
Felhőként kergeti egymást gondolatja,
Érzi, hogy megöli, szivét szorongatja.

levelek vezetéséről szól, egész határozottan megmondja, hogy mindazon esetekben, a midőn a vonat 2 percenél hosszabb ideig tartózkodik az állomásban, vagy ha ennél rövidebb ideig is, de a vonat közlekedése, vagy a forgalom biztonsága érdekében szükséges megjegyzések irandók a menetlevélbe, mindenkor a forgalmi szolgálattévő tartozik a menetlevél ezen részének adatait bejegyezni és aláírni.

Annyira ismeretes dolog ez, hogy kár is érte a szót szaporítani.

Nem is erről akarok én írni, mert ez tényleg felesleges is volna, hanem más tekintetben kívánom érdeklődő olvasóim figyelmét felhívni.

Ugyanis praxisomban nem is oly régen előfordult egy eset, a midőn a forgalmi szolgálattévő egy találkozás miatt, még előtte is bizonytalan időre visszatartandó tehervonat menetlevelének II-ik részében, a vonat beérkezése után az érkezési adatok bejegyzése mellett, egyuttal rögtön alá is írta a menetlevelet.

A vonat, a szolgálattévő egyéb elfoglaltsága miatt, a kelletnél hamarabb elindult és az indulási adat a vonatvezető által lett bejegyezve.

Az eset további fejleménye, a vonatvezető eljárásának bírálása most nem tartozik ide.

A forgalmi szolgálattévőt megkérdeztem, miért írta alá az érkezésnél azonnal a menetlevelet? Azt válaszolta, hogy az utasításban sehol sincs az megmondva, hogy a vonat beérkezésénél, vagy az indulásnál kell-e aláírni a menetlevelet.

Erre vonatkozólag szándékozom néhány szót szólani.

Tény az, hogy a 25. sz. utasítás nem foglal magában határozott rendelkezést arra nézve, hogy a huzamosabb ideig tartózkodó vonatoknál mikor tartozik a szolgálattévő a menetlevél II-ik részének „a vonatmenesztő elismerése” című rovatába aláírását odahelyezni, a vonat beérkezésénél-e, vagy az indításnál; az én véleményem azonban az, hogy a forgalmi szolgálattévő a menetlevél ezen rovatába aláírását csakis közvetlenül a menesztéskor jegyezheti be és szerintem csakis ez az egyedül helyes eljárás.

Mire szolgál az aláírás? A menetlevélbe bejegyzett adatoknak, utasításoknak és tudnivalóknak, a közlekedésre vonatkozó bejegyzéseknek mintegy szentesítésére, azok helyességének bizonyítására, a mint az a 25. sz. utasítás 96-ik cikkének 7-ik kikezdéséből is kivehető.

Ámde mikor szentesítheti, zárhatja le ezen bejegyzéseket a szolgálattévő? Csakis közvetlenül a menesztés előtt, mert mindaddig merülhetnek fel újabb körülmények, kaphat újabb rendelkezéseket, melyeket a menetlevélbe be kell jegyezni, így tehát csakis a menesztéskor láthatja is el és bizonyíthatja aláírásával ezen adatokat.

Nem is teheti ezt előbb már azért sem, mert a szolgálattévőnek személyesen kell a vonatot menesztenie, neki kell az indulási időt a menetlevélbe beírnia, csakis ő adhat előszóval engedélyt az indulásra, s minthogy aláírása az összes adatokat szentesíti, bizonyítja, aláírását csakis az

*„Hatha csak megijedt, Ha elmondja tettem,
Ifju kezem akkor hőhérkézbe tettem.
Nem! Ne tudják titkom, sehol csak az égbe!
Ilyen gondolatok járnak a fejébe.*

*Szépén ragyog a nap, vakítón világít,
Leküldi a földre apró sugárkait,
Megesillan valami Gál János kezébe,
Szegény David holtan dől le a szekerbe.*

*Szalad már a deres, Nem kell már az ostor,
Rohan s hátra veti fejét olykor-olykor,
Nem ül már a bakon az, akit ő keres,
Nem mondja már senki, gyi lovam, gyi deres!*

*Későn van már nagyon, Lement a nap régen,
Szépén ragyognak a csillagok az égen,
Visszafoglalta már a hold birodalmát,
Pihenni tért a nap, átadta uralmát.*

*Kis ház ablakából gyertyafény világít,
Melléte egy asszony morzsolja imáit,
Ki-kiszalad néha, az ajtót kitarja,
Kocsizörgést hallgat . . . Férje urát várja . . .*

*Már a templomból is kijöttek a hívek,
Csak az ő ura nincs, csak az nem jött még meg,
A szombati gyertya is rég kialudt már,
Szombat van, nem gyujt mást, sötétben ül s vár-vár.*

Klein Márton.

A házasság.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —
(Két levél)

Kedves barátom! A lapokból már értesülhettél arról, hogy nőülök. A mult hét elején volt az eljegyzésem. A ti, illetőleg a mi, kedves agglény-kompaniánk bizonyára méltó sajnálattal fogadta a hű bajtársnak ezt a ballepését. Hja, de kedves barátom, a szükség parancsol.

A szükség és a józan ész. Így nem lehet el-nem tovább. Minden hónapban ket-károm lejáro váltó, Micinek, Husnak ruhakontó, pezsgőszámla stb. ezt nem lehet tovább kiállani.

Ez nem futja a fizetssből.

Nem is szólva azokról a bouquettekről, a mi-
ket itt is, ott is el kell dobálni az embernek.

A legényembernek sok mindenféle számárságot el kell követnie, a melyektől a férj megmenekülhet.

Peldául Margitka, tudod, a kis szöke Margitka Csány-Terebesről, a ki minden télen fel-jön farsangolni — jövőre már nem kívánhatja tőlem, hogy minden báljához szolgáljak neki egy gardinea-csokorral — valamint Sáríka, az a fess barna asszonyka, a kivel téged is megismer-tettek tavaly a Hungáriában — az sem ki-vánhatja ezután, hogy végnélküli pezsgő-szervi-
seket fizessen az ő bájos mosolyáért.

Szóval gazdasagosabb lesz az élet így.

Teljesen eltekintve attól, hogy a vendéglői kosz-

indulási idő beírása után jegyezheti be, mert egész az indítás percéig, az indulás idejét nem tudhatja és előre nem szentesíthet oly dolgot, melyről biztos tudomása nincs.

A második ok, a miért az aláírás szerintem mindenkor csak a menesztéskor eszközölhető, az óvatosság.

Ez a fennebbiekkel szintén dokumentálható.

Miután, mint már említettem, a 25. sz. utasítás szerint is szolgálattevő aláírása a bejegyzéseket szentesíti, azok helyességét bizonyítja: megeshetik, a minthogy már nem egyszer megtörtént, hogy ha a szolgálattevő mindjárt a beérkezésnél írja alá a menetlevelet s a vonat az ő beleegyezése nélkül elindult, a vonatvezető által — saját fedezése céljából — bejegyeztetett az indulási idő és esetleg más oly megjegyzés is, melynek megtétele a szolgálattevőnek szándékában nem állott, vagy a melyet ő nem jegyzett volna be.

Megtörténik a baj, tárgyalásra kerül a sor: kész a védekezés, hogy az indulási adatok s egyéb bejegyzések beírása a menesztő szolgálattevő felhívására történt; igaz, hogy szó fér a nem a szolgálattevő által eszközölt bejegyzésekhez, mert ezeket a szolgálattevőnek kellett volna beírnia; de tanuk is szoktak a közös bajban akadni, hogy így-ugy sietett a szolgálattevő ur s kérte, hogy, csak írják be ezt, vagy amazt s meg van a kellemetlenség; mert ezen állítást valószínűsíti a sok szolgálattevő által tényleg követett azon helytelen gyakorlat, hogy a legfontosabb adatok bejegyzését is a vonatvezetőre

bizzák s csupán aláírásukat vetik oda nagy hirtelen a menetlevélbe.

Már most a szolgálattevőnek nehéz az ellenkezőt bizonyítani, hogy ő nem bizott meg senkit a bejegyzésekkel, mert neki nem akad tanuja, mert érdeke ily esetekben teljesen ellentétes szokott lenni a vonat s mozdony személyzetével.

Ha nem írja előre alá, a menetlevelet baj őt nem igen érheti, mert aláíratlan menetlevéllel a vonatnak az állomásból elindulnia nem szabad, ha pedig akarata ellenére ez mégis megtörténik, saját fedezésére mindig megvan az az erős fegyvere, hogy ő a vonatot, mint a hiányzó aláírás is tanúsítja, nem menesztette.

Lehetne még erről hosszabban is értekezni, de azt hiszem, az eddigiekkel is elértem czelomat és sikerült olvasóimat meggyőzni annak helyes-ségéről, hogy az állomáson hosszabb ideig tartózkodó vonatok menetlevelének II-ik részében „a szolgálattevő elismerése” rovatba csakis a menesztéskor szabad a szolgálattevőnek aláírását bejegyeznie.

A forgalom lebonyolítása a jövő században.

Irta: Temesváry Alajos.

A míg mi idekint esendesen munkálkodunk, a rendes megszokott nyomokat taposva egyformán és egyhanguan, nem is vesszük észre, mily forradalom készül szakmánk terén egyéb

tot halálosan meguntam már! Örökösen borjuvésés, rostbeaf, serpenyős rostélyos — fuj, tele vagyok már ezekkel az ételekkel. Ha felfogadok egy huszforintos szakácsnét, hát a szerződés egyik pontja lesz, hogy ezeket az ételeket soha ne merje főzni.

Kedves barátom! Nyugalmas életre vágyódom. A gargon élet minden kellemetességeit kiélveztem már — nem találok többé gyönyörűséget semmiféle raffinált élvezetben.

Nyugalomra, békességre vágyom, nem is szólva arról, hogy minden ingemnek kifosztott már a gomblyuka és a szenteknek százszoros emlegetése közben szoktam betenni a gombokat az ingekbe. Ez mind megfog változni, ha feleséges ember leszek. A feleség gondot fog viselni mindenre. Reám legfeljebb annyi felelősség nehezedik, hogy a házbért pontosan ki tudjam fizetni negyedévenként — de hát ez sem lesz valami nagyon nehéz dolog, mert négyezer forint apánagéból csak kitélik.

Négyezer forint! Ennyi apanaget ad az apósom. Nem tulságos sok, de hát szegényesen csak ki lehet belőle jönni még úgy is, ha az ember kétezer forintot leszámít a régi adósságaira.

És most természetszerűen feltehetnél nekem egy kérdést, hogy szeretem-e a jövődöbéli feleségemet?

Persze hogy szeretem. Ugy a magunk módja szerint. Nem valami tulságosan nagy szerelmi láng ugyan az, a mi szivemben lobog, de mégis láng. Szeretem Irént, mert kényelmet biztosít a

számomra és mert jó, derek asszony lesz belőle. Ideális álmakat nem fűzök a boldogságomhoz, de hát felesleges is lenne. Az ideális álmaknak már ideje mult. Ma csak a praktikus dolgoknak van becsük. És szegyelmem is mindörökre, ha valaki rám azt mondhatná, hogy ideális házasságot kötött, azaz hogy teljesen szegény lányt vett nőül. Ez határozott örütség lenne, én pedig a határozatlan örütségből sem kérek...

A határozatlan örütséget is tudja pótolni, egyszerűen ostobaság. Szegény ember nem lehet boldog soha, én pedig ez által a házasságom által boldog ember akarok lenni. Nem az által, hogy a feleségem valami örült módon szeressen — nem bizony, annál kevésbbé, mert ez kötelességeket róna rám is, hogy én is úgy szeressem őt, hanem azáltal, hogy nyugodt, megelégedett életet tudjak biztosítani a magam számára.

Belementem a házasságba, mert muszáj volt belemennem. No vessetek rám követ kedves pajtásaim. A kényszerűség: hatalom.

Szerető barátod:

Géza.

*

Drága Irénem! Végre megkérte a kezemet! Meghálnék ha nem lehetnék az övé. Az övé, ez a drága, édes, kedves emberé. Boldog leszek, ha egy percét is megédesíthetem. Életemnek nem lesz egyéb célja, mint őt boldoggá tenni. Szeretem, szeretem a meghalásig... Margit.

A másolat hitelűl; Február.

államokban, mily óriási átalakulások vetik előre árnyékukat. Századunkat nemcsak egy más század fogja mihamar felváltani, hanem a hogy megvolt a világtörténelmi fejlődésben a mostaninak határozott jellege, úgy meg lesz a másiknak is az övé. A gőz százada után a villamosság százada fog következni. A két végtelenül hatalmas természeti erő mérkőzése most folyik szemünk előtt; és noha alig néhány éve, hogy kezdetét vette, már is oly arányokat öltött, a melyek sok tekintetben megdöbbenők. Hogy melyik lesz a győztes, az nem lehet kétséges.

Ha valahol, úgy a vasuti szakmánál szembe-ötölő ezen küzdelem hevessége; és ha valahol, úgy minálunk lesz ezen küzdelem oly mélyreható átalakulásoknak kuforrásává, a melyek nem hitt kihatással lesznek egész szolgálatainkra.

Sok mindenféle kísérletezés történt már e téren és sok mindenféle dolog íródott már össze e témáról minálunk is. Hanem mert vagy a tervek voltak fantasztikusak (legalább látszólag), vagy a fejtegetések nem illeszkedtek belé a kivihetőség megszokott formáiba, minden ilyen nagyobb szabásúnak indult tervezet csak tervezet maradt. Most azonban az

elektro-technikusok döntő lépéseket kezdenek tenni. Egész határozottsággal czáfolják a vauti távolsági forgalomban is a gőznek, mint vonatási erőnek jogosultságát a villamossággal szemben és nemcsak az elmélet terén mozognak már, hanem kiléptek a gyakorlati életbe is. Ha az ember tanaikat, érveiket olvassa, még laikus léttére is a legtöbb dologban kénytelen nekik igazat adni.

Az ő okoskodásuk alaptétele ez:

Hosszú, de nagy időközökben és többekévesbbé lassan közlekedő vonatok elhagyása és egyenkénti kocsioknak sűrű egymásutánban való gyors közlekedtetése.

Nem lehet elvitatni, hogy most, a rohamos fejlődés korszakában, a mikor a közlekedés gyorsaságának fokozása képezi úgy a vasuti emberek, mint a társadalom egy nagy részének kiváló érdeklődése tárgyát, ez az okoskodás nagyon helyes alapon nyugszik és gyakorlati kivitele csak idő kérdését képezheti. Kétségtelen azonban az is, hogy a pusztá gőzerő alkalmazásával ezt a czélt elérni soha sem lesz lehetséges, míg a villamosság mindenképen alkalmas erre. Hogy a menetsebesség fokozása nem szünetel, azt látjuk; de tudjuk azt is, hogy ennek a sebesség-fokozásnak mik

Farsangi strófa.

*Virágos kert a bálterem,
Amelyben minden megterem:
Jgy bazsarózsák a mamák
Es tüskés bokrok a papák,
A szép leány, az gyöngyvirág,
A gavallér mind mákvirág,
A bálkirálynő százszorszép,
— Csodálat kél, amerre lép —
Szár az kór az agglegény,
— Mit is jár bálba a szegény? —
A garde des dames szomorú fűz,
Fehér liljom a szende szűz,
Pipacs a bakfis, ha pirul,
Sok orron tulipán virul,
Mig a hoppon maradt vén leány
Nem is lehet más, mint csalán.*

*

*Alőe az, ki jól mulat,
Nyit száz bál egyet mutat*

Irentruh.

Innen-onnan.

Ismeretség.

— Különös! Az a hölgy a köszöntésemet nem fogadta el!
— Hát ismered?
— Persze! A mult nyáron egy tengerben fürödtem vele.

Barátnők között.

— Mit gondolsz édes, fog Kázmér akkor is szeretni, ha megöregszem?
— Azt majd meglátod — *nemsokára!*

A hosszú élet

— Miért hosszabb életű a zsidó, mint a keresztény, te Mócsi?
— Hodj ne volna hosszabb életű, mikor a körösz-tény mindig úgy esködik: „dögöljek meg ha nem igaz,” a zsidó pedig azt mondja: Zaj zoll'ach leben!

Az aszfaltról.

Aszfalt lovag: — Bájós hölgy, kísérhetem e hazáig?
Hölgy: — Szivesen, ha beéri havi 40 koronával a liberáival.

az eszközei: nagyobb és nehezebb mozdonyok, erősebb al- és felépítmény. Ez természetszerűleg az építési és fentartási költségek tetemes nagyobbodását jelenti s ha úgy haladunk tovább, mint eddig, nem messze vagyunk attól a határtól, a hol a gőzüzemű forgalom költség dolgában egyenlő lesz a villamos üzemmel. A mint ezt a határt elértük és a hol azt elérjük, ott bizvást elmondhatjuk majd, hogy a gőzüzem elérte fejlődése netovábbját. A villamos üzem nyújtotta előnyök annyira megegyeznek mindazzal, a mit a társadalom a közlekedési tényezőktől igényel és megkövetel, hogy az átalakulás elmaradhatatlan, mert ekkor már mindkét fél érdekében fekszik. A közönség és a szállítási vállalat érdekében.

Asok terv közül, a mely az elektro-technikusok részéről a jövő forgalmának lebonyolítását kilátásba veszi, a legérdekesebb a következő:

Minden vonalrész akként rendeztessék be, hogy azon rövid időközökben egymást követő egyenkénti kocsik közlekedjenek, a személy- és áruforgalom erősségéhez mérten személy- és teherkocsik felváltva. Ily módon elejét akarják venni nagyon sok visszasságnak és

nehézségnek, a mely a jelenlegi szállítási rendszer mellett elkövethetetlen.

Az utas, aki nagyobb utra készül, nem lesz kénytelen utja megkezdése előtt valóságos tanulmányokat csinálni menetrendkönyvekben, díjszabásokban; nem kezd ezer aggály között hozzá az utazáshoz, hogy a csatlakozásokat elmulasztja, az irányokat eltéveszti, a jegyeivel bajai lesznek. Nem kell majd attól tartania, hogy ha csak egy helyen marad le bármely oknál fogva, a vonatjáról, ez esetleg igen nagy idővesztéssel fog járni reá nézve, mert a többi csatlakozástól is lemarad, a melyeket pedig oly nagy fáradtsággal szedett magának össze. Nagyobb állomásokon el fognak kerülni a személyszállítást annyira hátrányosan befolyásoló utastorlódások, mert az elszállítás ugyszólván megszakítás nélkül folyik s utasok torlódására nem marad idő. Magára az utazó közönségre nézve azon végtelenül nagy előnnyel is járna az, hogy nemesak akkor és úgy juthat el egyik helyről a másikra, a mikor és a hogyan a szállítási vállalat menetrendje azt jónak látja, hanem akkor, a mikor saját érdeke azt megkívánja; már pedig köztudomású dolog, hogy minél közelebb jut egy szállítási vállalat

HETI KRÓNKA.

A szerb királyi pár Milán sirjánál volt
Port hintve fejére hozzánk zarándokolt.
Horvát bán fogadta, volt is czéczó érte
Kormánypárt s ellenzék, kardját összemérte.
Csak egy év mulva jött apjához a fia
Nem kegyelet hozta, de a politika!

Tisztviselő-körnek nagy bohóc estélye,
Lesz a jelen farsang dicsősége fénye.
Harmincz fúrge bohóc, bolondozik, szalad,
Ezer aranyat kap, ki ott komoly marad.
Igy szólt egy atyafi a bohóc plakátnál:
„Istenem! Egy bolond hány százat is csinál!”

Cseh-pártnak oda át pirul most az arca,
Túltett már ő rajta az ellenzék harcza.
Kardpárbajra mennek Fejerváry s Lengye!
Bizton kijut érte itt hála, ott rendjel!
De hogy a czibil ott mégis csak számított,
Érezhette midőn körmére koppintott!

A jótékonyág már divat valósággal
Gazdag is törődik felebarátjával.
Brázay, Wechselmann dicséretes tette
Áldja az utókor örökké érette!
Hej! Ha Ádám apánk is ezt tette volna
Nem volna most szegény, mind hintóba járna!

Nálunk járt Vázsonyi a nagy demokrata
Népszerű zászlóját itt is kibontotta.
Demokrata körben minden hely tele volt
Mézédes beszéddel a szív mélyéig szólt:
„Uraim én szivből vagyok demokrata . . .
„Hisszük!” — szóltak közbe — *mutatja az orra!*“

Vasutas kartársunk, nagybirtokos Tolcsván
Taviratot kapott, lépjen fel Galanthán.
A jelölt így felelt: Kaálban volt már csatám
Most meg Eszterházy verjen meg Galanthán?
Nem fogadom el mert, ott a siker kérdés,
Itt meg holt biztos a fizetés rendezés!!

Görög.

azokhoz a szempontokhoz, a melyek az őt igénybe vevő közönség érdekeinek legjobban megfelelnek, annál nagyobb lesz ezen igénybevétel, annál jövedelmezőbb tehát a szállítási vállalat.

Az egyenként, gyors egymásutánban és nagy menetsebességgel közlekedő kocsik rendezésével azonban még nincs befejezve a dolog. Már is határozott javaslatokkal állottak elő, hogy az ily módon történő személyszállítás gyorsaság és kényelem dolgában még azzal is tökéletesíttessék, hogy a nagyobb forgalmu helyek mellett csatlakozó szárnyvonalak építtessenek. Ezeknek az lenne a céljuk, hogy az illető városon végighuzódva, helyi kocsijaikkal az elutazni szándékozókát összegyűjtsek és a vasuti fővonalhoz kivigyék. Ez nem képez semmi rendkívüli dolgot, mert már most is ugy történik. Hanem most jön a java. A helyi kocsí — a mely lehetőleg csak egy irányu utasokat hoz ki egyszerre — megvárja, a míg a megfelelő irányba menő fővonalú kocsí a csatlakozás helyén elhalad, aztán — egyszerűen utána iramodik, az ütközőkbe bevezetett villamdelejesség felhasználásával ahhoz hozzákapszódik s az utasok a mellékvonal kocsijáról kényelmesen átsétálnak a fővonal kocsijára, vagy viszont. Ez pedig mindig teljes menetsebesség közben történhet meg s a tartózkodások mellőzésével természetesen a szállítás gyorsasága is tetemesen fokozódik. A mellékszárny kocsijai, miután saját utasaikat a fővonal kocsijára áttették és annak hozzájuk igyekvő utasait átvették, a legközelebbi kitérőnél az ütközőbe vezetett áram kicsatolásával egyszerűen elválnak a főkocsitól és visszatérnek honos városukba, ahol azután az utazákon széjjel osztják a hazahozott utasokat. Az így keletkező késedelmes szállítás a leszálló állomásokon, a nagy menetsebesség mellett igen csekély lesz.

(Vége köv.)



Miskolezi MÁV. altisztikör.

Kimutatás

a máv. altisztikör által február hó 2-án megtartott táncvigalmán befolyt felülfizetésekről.

Görgey László üzletvezető, Soltész Nagy Kálmán országgyűlési képviselő, özv. Patay Gyuláné szül. Szathmáry Királyi Anna 20—20 korona.

CSARNOK.

Az ellopott fehér elefánt.

(Amerikai elbeszélés.)

Irta: M. T.

(Folytatás.)

— A bibliák után tuskókat, a tuskók után palaczkokat; de ezeket ott hagyja, ha posztót ehetik s ezeket is, ha macskahúst élvezhet. A macskánál azonban többre becsüli az osztrigát; de ezzel sem törődik, ha sódart ebédelhet; ám a sódart is ott hagyja, ha cukrot ehetik s a cukorra rá sem néz, ha pástétommal kínálgatják; pástétom után jól esik neki a burgonya, de még jobban a korpa, melylyel szemben előnyt ad a szénának, de még inkább a zabnak; a zabnál különb eledelnek tartja a rizst, a melylyel fölnevelték. Mi sinec egyébiránt, a mit meg ne emésztene, kivéve a vaját s ezt is csak azért nem, mert nem juthat hozzá.

— Nagyon jól van. S egy-egy ebédnél körülbelül mi lehet a mennyiség?

— Mondjuk negyed vagy fél tonna.

— S mit iszik?

— Mindent, a mi folyékony: tejet, vizet, pálinkát, szörpöt, hódolajat, köölajat, karbolsavat — de fölösleges itt mindent felsorolni.

Följegyezhet ön tetszés szerint mindenféle folyadékot. Mindent megiszik, a mi folyékony, csak európai kávé nem.

— Nagyon jól van. S a mennyiség?

— Irjon ön tizenöt hordónyt. Szomjúsága változékony, csak egyéb szükségletei nem.

— Ezek mind szokatlan tulajdonságok. Ön nagy segítségünkre lehet az elefánt nyomainak kipuhatolásánál.

A főnök esenget.

— Allarich, hadd jöjjön ide Burns kapitány.

Burns belépett. Blunt megbeszélte vele az ügyet minden részletében. Aztán úgy beszélt, mint az a férfi, kinek fejében már kész tervek vannak s mint a ki megszokta a parancsolást.

— Burns kapitány küldje ki Jones, Davis, Halsley, Bates és Hacket detektiveket az elefánt nyomozására.

— Érttem, inspektor úr.

— Küldje ki ön Moses, Dakin, Murphy, Rogers, Tupper, Higgins és Bartholmen detektiveket a tolvajok kinyomozására.

— Érttem, inspektor úr.

— Küldjön ki erős őrséget — harmincz emberből álló őrséget, ugyancsak harmincz emberből álló tartalékkal, ama helyre, hol a lopás történt. Éjjel-nappal szigoruan őrködjenek ott; reportereken kívül senkinek sem

Reidinger Béla, Bogár Vince, báró Vay Elemér főispán, Rácz Jenő gyógyszerész, Balázs Miksa állomási főnök 10—10 korona.

Ungár Mór építőmester, Stankovics Miklós főfelügyelő, Tarczyay Ferencz felügyelő, Richter Mátyás főmérnök, Baruch Gyula gyógyszerész 8—8 korona.

Szotyori Nagy Zoltán állomási főnök 6 korona. Fűrész Sándor főmérnök, Papp Lajos 5—5 korona.

Krausz József, Grozmann Lipót, dr. Hajós Rezső orvos, Koranyi Boldizsár, Heimlich Simon 4—4 korona.

Temesváry Alajos főellenőr, Varga István 3—3 korona.

Kreszák József, Dobes János, Bajza István, Gerő Ignác, Rosenberg Jakab, Szabó Józsefné, Temesváry Gusztáv, Molnár Jakab, Steiner Lajos, Zsáry Sámuelné, Karcsey Valér, Lukács Ede, ifj. Görgey László, Kron Ignác, Kőszegi András, Rábel Antal, Faragó Elemér, Berzy Sándor, Weidlich Pál, Nyitray Aladár, Bende Andor 2—2 korona.

Encz Alajos, ifj. Bajkor Béla, Berecz József, Földi Béla, Tokay Lajosné, Schvarecz Károlyné, Kerekes Sándor, Debreczeni Sándorné, Kiss Antalné, Kerekgyártó István, Tauschner hadnagy, Feuerstein Kálmán 1—1 korona.

Vadász Lajos 50 fillér.

Összesen 246 kor. 50 fillér.

Miskolc, 1903. Február hó 18-án.

Widder Béla

Nyugtázás.

Vidó András b.-gyarmati segédfékező múlt év szeptember 30-án szolgálatközben súlyosan megsérült, felsegélyezésére kartársai körében gyűjtés rendeztetett, annak eredményét nyugtázásul itt közöljük:

Ismertlen Guta 5 korona; Bartkó Vilmos, Schváb N., Deutsch N., Lukács János, Hurta Béla 2—2 korona; Szikorszky István, Diósi Náthán, Rusznák Samu, Bobovniczky Mihály, Molnár István, Skrábak Gusztáv, Kápolnai János, Szabó Kálmán, Babaresik János, Brezov János, Kővári Ferencz, Kottiersz Károly, Udvarhely János, Dobay István, Horváth András, Juhász Ferencz, Bagyok Endre, Bokor Ferencz, Gyulai József, Szabó Lőrincz, Agyagos Lajos, Guttmann Márton, Paudler N., Poczós Sándor, Benkő Albert, Algóver Lajos, Litauszky Pál, Kiss János, Szilágyi Andor, Launer Dániel, Zelenka Gusztáv, Neuberger Károly, Blaier János, Lőrincz Lajos, Koricsanszky János, Németh István, Bácsa László, Kassai János, Lichtmanegger József, Janics István, Mezey László, Hakenberger Gyula, Radó Frigyes, Verbovszky Aurél, Bader Adolf, Fekete

szabad oda közeledni, írásbeli engedélyem nélkül.

— Értem, inspektor ur!

— Küldjön ki detektíveket teljes egyenruhában minden vasúti, gőzhajó- és réválló máshoz, minden a Jersey Cityből kifelé országutakra, azzal a meghagyással, hogy minden gyanús embert vizsgáljanak meg.

— Értem, inspektor ur.

— Adjon ön mindezeknek az embereknek leírást és fényképet az elefántról s bizza meg őket azzal, hogy valamennyi vasúti kocsi, bárkát s egyéb hajót átkutassanak.

— Értem, inspektor ur.

— Ha az elefántot megtalálják, tartóztassák le s várják be távirati utasításaimat.

— Értem, inspektor ur.

— A legesekélyebb nyom felől is tudósítsanak engem, ha lányomait vagy efféle ismertető jeleit fölfedezik.

— Értem, inspektor ur.

— Értesítsen minden táviróhivatalt, hogy minden közleményt ellenőrizzenek s titkos jegyű táviratokat megfejtsenek.

— Értem, inspektor ur.

— S mindez a legnagyobb titoktartással történjék, jegyezze meg magának jól, a legnagyobb titoktartással.

— Értem, inspektor ur.

— Aztán majd, a szokott órában értesítsen engem.

— Értem, inspektor ur.

— Most, elmehet.

— Igenis, inspektor ur.

S távozott.

Blunt inspektor egyideig gondolkozott, miközben szemének a lángja lassankint kialudt.

Aztán felém fordult s lekötözött modorban szólt:

— Nem akarok dicselkedni, mert ez nem szokásom, — de az elefántot mégis megtaláljuk.

Hévvél szorítottam meg a kezét, hálákkodtam neki s valóban éreztem, hogy hálával tartozom neki. Mennél tovább néztem ezt az embert, annál inkább csudáltam bámulatra méltó hivatottságát. Aztán búcsút vettünk egymástól ez éjre s én sokkal könnyebb szívvel tértem vissza.

II.

Másnap reggel valamennyi ujságban közölték az egész ügyet, minden részletével, a legpontosabban. Hozzá tették még, hogy X, Y, vagy Z detektívnek a „vélekedése” szerint, miképen történhetett a lopás, ki lehet a tolvaj s merre mehetett a zsákmányával. Legalább is, tízenkétféle ily vélekedés volt, melyek minden lehetőségre kiterjeszkedtek. Már ez

Ferencz, Rieger Lajos, Fellner László, Trojanovics Aladár, Ismeretlen Guta, Neuvirt Sámuel, Csoles Ede, Miksicz Károly, Takács István, Köver Ferencz 1—1 koronát; Salamon K. Zoltán, 1 korona 40 fillért; Lengyel János, Varga Károly, Molecz N., Miehlo János, Adamcsik János, Mate József, Keller István 80—80 fillért; Polsz Erhard 64 fillért; Sinkó György, Veloch János, Szuerti N., Sultész Gyula, Szabó Ferencz, Borbély József, Koos Elek, Eszlinger János, Samodai György 60—60 fillért; Robotka József, Bóna Antal, Juhász András, Nemes Gábor, Ördög Mihály, Kovács István, Stefanovics Antal, Szedlak Gyula, Hamár Lajos 50—50 fillért; Gábor N., Wittchen Guidó, Schmid János, Brüller Kálmán, Abeczka János, Szabó Antal, Szmatek Oszkár, Szalay Sándor, Grelusz István, Reitman Sándor, Patriasz Sándor, Blaskovics Mihály, Agotai Ede, Tóth József, Szakanári József, Kriser Bertalan, Nagy József, Csesztven Márton, Tóth József, Malatinszky N., Galesik István, Chaich Antal, Farkas Mihály, Vojtsek Endre, Rohonczy Ede, Tóth Vincze 40—40 fillért; Varga János, Ujhely István, Pintér Ferencz, Ocsavai Lajos, Szőke József, Renner N.,

Serman Ferencz, Szőke Mihály 30—30 fillért; Misley György, Peeze Károly, Szemere Gyula, Pásztor Sándor, Sankievicz Antal, Focska N., Nagy János, Tasse Sándor, Jezsó János, Vas Lajos, Szmrzsik János 20—20 fillért, Schvarecz Bernát 10 fillért.

Összeg: 102 korona 64 fillér.

Ezen összeg 1903. január hó 4-én Vidó András nejének elismervény ellenében átadatott.

HIREK.

* **Athelyezés.** Zombory Pál felügyelő, a miskolci üv. számosztályának főnökhelyettesét az igazgatóság a budapesti balparti üv. számosztályába helyezte át. Őszintén sajnálja mindenki távozását, mert előzőkeny módorával mindenkit megnyert s mindig általános szeretnek örvendett mint hivatal-fő is.

Helyéb. Koháry Antal főellenőr helyeztetett át a kolozsvári üv. számosztályából.

* **Esküvő.** Pulszky János hivatalnok, tisztviselőkarunk egyik fiatal kedvelt tagja f. hó 23-án tartja esküvőjét Tolesván, Likay Lona urhölgygyel. Minden jót kívánunk a fiatal párnak.

Sajnáljuk azonban, hogy Pulszky már nem

az egyetlenegy körülmény is bizonyítja, mennyire önállóan gondolkoznak a detektívek. Még csak két vélemény sem volt egyenlő, legfőlebb hasonlított egymáshoz. Csúpan egyetlenegy pontban egyeztek mindnyájan; abban t. i., hogy miután hátulsó homlokzata ki volt nyomva s az egyetlenegy ajtó zárva maradt, az elefántot a falon támadt résen át nem lehetett eltávolítani, hanem valamely, még föl nem fedezett, uton-módon. Mindnyájan osztoztak abban a nézetben, hogy a tolvajok a rést csak azért ütötték, hogy a detektíveket ámítsák. Ez, nekem vagy más laikus embernek alkalmasint eszébe sem jutott volna; de a detektíveknek rögtön feltűnt. Ez volt tehát egyedül, a mit a titok fátyola nem takart, különben, valamennyi vélekedő megnevezte a valószínű tolvajokat; de két név sem volt ugyanaz az említettek közt. A különböző hírlapok mindenike a legfontosabb véleménynyilvánítással, a Blunt inspektorával, zárta be a közleményt. Eme megjegyzések némelyike következőleg hangzott: „Az inspektor tudja kik a főzinkosok, névszerint a „Tégla Duffy“, meg a „vörös Mac Fadden“. Tíz nappal a rablás előtt, ő már értesítve volt ezeknek a szándéka felől s a két gazembernek minden lépését figyelemmel tartotta. De, szerencsétlenségére, az illető éjszaka nyomuk veszett s mielőtt erre

ismét rábukkantak, a fészek üres volt, vagyis az elefánt eltűnt.

Duffy és Mac Fadden a tolvajszövetségnek legvakmerőbb tagjai.

Az inspektornak volt oka gyanítani, hogy ezek ugyanazok a fieszkók voltak, kik az elmúlt tél egyik szörnyű hideg éjén, a titkos rendőrség főosztályának egyik szobájából a kemenczét ellopták, minek az lett a következése, hogy a főnök és valamennyi detektív orvosi kezelés alá került, némelyik fagyott lábbal, némelyik fagyott kézzel és fagyott füllel.

(Folyt. köv.)

Anyai tanács

Blimele Blau (berakkoló fiához.) Kőbikám! Ha talán háborót kezdenének, kérlek tégedet, ne ovtokozzál bele mogodot.

Vendéglőben.

Vendég: (Küzdve a kemény sülttel.) Lépold, maga nekem tévedésből nem kappant, de szélkakast hozott!

Kellemes kilátás.

Apa: S a leányomnak biztosíthat ön existenciát?
Kérő: Oh az én imádott Angelámért koldulni is tudnék!

körünkbe tér vissza, mert a napokban a debreczeni üzletvezetőséghez helyeztetett át.

Képviselőválasztás lesz legközelebb a galántai kerületben. *Kossuth* Ferencz a függetlenségi párt elnöke táviratilag közölte *Kállay* Manó, a miskolci üzletvezetőség központjában beosztott ellenőrrel, hogy a párt ötét óhajtja jelölni. *Kállay* azonban megköszönve a bizalmat, kijelentette, hogy a jelölést nem fogadja el.

* **A szolgák táncmulatsága.** A miskolci szolgazemélyzet által f. hó 15-én a Horváthszállóban rendezett táncmulatság, melyről már a múlt számunkban is hirt adtunk, lehet mondani, fényesen sikerült és így erkölcsi és anyagi siker tekintetében felülmultra a várakozásokat.

A mulatságon a közönség már 8 óra tájban nagy számmal gyűlt egybe, de még 10 óráig is folyton érkeztek.

A táncz 8 $\frac{1}{2}$ órakor vette kezdetét és reggel 6 óráig mindig voltak tánczolóok.

Egy négyes is volt rendezve, melyben 64 pár vett részt.

Az üzletvezetőség tisztikara közül a mulatságon *Tárczay* Ferencz felügyelő, *Banovits* László s.-titkár, *Nagy* Albert, *Steiner* Lajos ellenőr és *Schindler* Győző s.-mérnök urak jeletek meg. Az állomási tisztikart *Sz. Nagy* Zoltán állomási főnök és *Kertész* Vilmos hivatalnok ur képviselték.

Görgey László üzletvezető és *Vidats* János osztályfőnök urak betegségük miatt nem jelenhettek meg a mulatságon, a mi általános sajnálkozást keltett.

Számosan voltak jelen az altiszti karból is, az altiszti kört *Kröss* Elemér, a kör elnöke képviselte a mulatságon.

Elismerés illeti a mulatság sikeres rendezéséért *Nagy* Pál rendező-bizottsági és *Bajai* Bertalan vizsgáló-bizottsági elnököt a rendezőséggel együtt.

A tiszta jövedelmet és a felülfizetők névsorát legközelebbi számunkban fogjuk közölni.

* **Szétesett mozdony.** A velence—milánói gyorsvonattal a napokban komoly szerencsétlenség történt, a melynek azonban nincsenek áldozatai, noha ritkítja párját a vasuti szerencsétlenségek történetében. Alig hogy a vonat Paduát elhagyta, egy pillanatban az utasok nagy rémületére megállott; nagy bajuk nem esett, csak többé-kevésbé kellemesen ütötték meg egymást. Megtörtént ugyanis az a hallatlan eset, hogy a gép alsó felének nagy része elvált a mozdonytól s a sinek közé esett; így jártak az egyik henger,

a fékek s más darabok abból az alsó részből, több mint három métermázsa súlyban. A mozdonyvezető lélekjelenléte megmentette az utasokat, a mennyiben megtudta fékezni a kocsikat s a kazánrobbanást is megakadályozta. A gép berlini készítmény s az az érdekes, hogy közvetlenül a szerencsétlenség előtt való napon javították; az illető gépész-mérnöknek érdeme, hogy miként végezte ezt, a javítást, a melyért most felelősségre vonják.

* **Elgázolta a vonat.** A Ruttkárol Teschen felé menő egyik vonat két asszonyt, akik a pályatesten haladtak, elgázolt, akik közül az egyik azonnal szörnyet halt, a másikat pedig súlyos sérülésekkel bezsállították a tescheni kórházba.

* **Halálos szerencsétlenség.** Borzalmas szerencsétlenség történt hétfőn délután a gömöri pályaudvaron, melynek áldozata az esti órákban ki is szenvedett. A szerencsétlenség a következőkép történt: Mint minden vásár alkalmával úgy a hétfői országos vásáron is a gömöri pályaudvaron az élőmarhák rakodó-helyiségénél rendszeren egy ór ügyelt fel, hogy a sineken keresztül senki se járjon. Tegnapelőtt e szolgálót *Balázs* Gábor 51 éves szakmányos teljesítette. Négy óra tájban, a mint az egyik waggont telerakták, *Balázs* a kocsik ütközőjéhez támaszkodva, azt előre akarta tolni, hogy egy másik üres kocsi a rakodáshoz állhasson. Ugyanekkor két napszámos két üres kocsit tolt előre, a mit *Balázs* nem vett észre. Tolatás közben megcsuszott s szerencsétlenségére a sinre esett éppen akkor, a midőn a két üres kocsi teljes erővel beleütközött a megtelt kocsiába. A szegény embert a két kocsi teljesen összezúzta. A szerencsétlenül járt munkást eszméletlen állapotban huzták ki a kerekek alól s a mentők az Erzsébet kórházba szállították, de hasztalan volt az orvosi segítség, mert 10 órakor este meghalt.

Adatok a máv. nyomdájából.

Az igazgatóság A/IV. szakosztályának működéséről egy kis füzet jelent meg, mely füzetkben tömören összefoglalva találjuk, hogy az oeszkói Oeszkai Gusztáv vezetése alatt álló M. Á. V. sajtószakosztálya mily hatalmas működést fejt ki. Ott készülnek a M. Á. V. valamennyi állomásain kiadásra kerülő összes utazási jegyek, igazolványok s egyéb értekek, valamint az esetleges mozgósítás szempontjából szükséges utasítások s egyéb katonai nyomtatványok. A zóna behozatala előtt 4 kisebb, kézzel hajtott sajtógépje volt s az osztálynak az Andrássy-uti 3 kis szobájában elfért. A zónadijszabás behozatala után a gépek száma 94-re s a 3 szobában elhelyezett kis hivatal a Csengeri-utca 33. szám alatt levő háromemeletes sarokház s a mellette lévő kétemeletes ház egy részét foglalja el. A

3 szobából lett 117 s a 11 emberből álló személyzet 253-ra emelkedett. Tizenkét év előtt kézhajtás volt divatos; most 3 gázmotor és 38 villamosmotor hajtja a gépeket. Hogy mekkora mennyiséget dolgoznak fel ebben a szakosztályban évenként, kitűnik a következőkből: Az 1901-ik évben feldolgoztatott, olvastatott, czímbeleyeztetett, a nyilvántartási könyvekbe (szám szerint 2356) bevezettetett, csomagoltatott és expedáltatott: Kéregjegyekből 36.361.058 darab szomszédos forgalmu jegyekből 26.200.110 darab, közúti és fűzetjegyekből 2.122.200 darabot, különféle könyvalaku és képviselői jegyekből 47.936 darab (börkötésű), bérletjegyekből 11.835 darab (börkötésű), bucsujegyekből 1.150 darab, szabadjegyekből 913.652 darab, alagi löversenyekből 156.950 darabot, Tramvayjegyek brassó—hosszafalusi 300.000 darab, Cook és Stangen utazási vállalat jegyeiből 7.279 darab, hűdvám bárezákból 2.455.000 darab, egyéb utazás igazolványokból 1.141.495 darab, halókocsi, tengeri, velence-anconai, párisi, utánvétli kisérvények, foglaló-lajstromok, úrjegyek, letétjegyek, mérleg-lajstromok, katonai és polgári szállítási lajstromok stb. 1 millió 54.330 darab, eladott díjszabások mennyisége 13 ezer 968 darab, szatmárnagybányai, pécs—barcsi, győr—sopron—ebenfurti és a kassa—oderbergi vasut részére készített jegyekből 628.425 darab.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

23	5	10	7	...	Férfi név.	
1	8	20	9	...	Női név.	
4	19	12	Mindnyájunkat éltet.	
16	14	21	3	...	Egy megyének neve.	
6	13	17	Játékszer.	
18	24	25	22	...	A láb egy része.	
2	11	23	15	11	14	Védelmi eszköz.

1—25. Egy népdal első sora.
Ezen rejtvény megfejtését f. é. márczius hó 8-án megjelenő 10-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje márczius 4-én.

A f. é. 6-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

Kis lak áll a nagy Duna mentében.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás útján Kobler Kálmán nyerte meg, kinek címére Mihályi „Francia zászló alatt” című művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

E. A. Gyöngyös. Köszönet! Az ös-zeseké febr. 28-ig ki van egyenlítve. Az említett cikket várjuk.

O. G. A rendezőbizottság élén Balog Bertalan buzdítódik s olyan mulatságot rendez, a milyen az Avass alatt még nem esett meg. A vidéki collegákra biztosan számítanak. Igen, igazgató s remek bariton hangja van.

G. V. Rimaszombat. Köszönettel vettük.

H. D. Zólyom. Meleghangú s a szeretet őszinte szavával megírt leveleért fogadja őszinte köszönetünket. Örömről szolgál az, hogy mindig jobban szaporodik azok száma, kik önzetlenségünket megismerve, oly lelkesedéssel csatlakoznak hozzánk s támogatnak bennünket ezélunk elérésében. Üdvözlét!

B. D. Miskolcz. Várjuk.

P. J. Füle. Kedves szerkesztő-társunk bérma-neve napjának havi fordulóját a héten nagy lelkesedéssel, a szokásos helyen fogjuk megtartani. Hivatalos toaszatok előzőleg beküldendők. Jelen sorainkból vegyék tudomásul akiket illet. Üdvözlét!

Közölhetetlen Havasi Gyopár. A káplán ur mókusa. Alszom . . . alszom . . . Elza álma.

Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Magy. kir. államvasutak
24231/1903.

Hirdetmény.

(Rajna-westfáli osztrák-magyar vasuti kötelék II. rész 1 és 4. díjszabási füzet.)

(Díjtétel hatályon kívül helyezése.)

A fenti díjszabási füzetekben Emden és Papenburg állomások részére foglalt díjtételek illetve kilométer-távolságok f. é. márczius hó 31-ével hatályon kívül helyeztetnek.

Ezen állomások az „Ems kikötői kötelékben” vétettek fel.

Budapest, 1903. február hóban.

A m. kir. államvasutak igazgatósága
a reszes vasutak nevében is.

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Írta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, mäv. irodafiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ara 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Mégrendelhető: kiadóhivatalunktól.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjegyemmel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyyszerésznél

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzeti gyógyszer-tárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy átálja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és közbőrnek helyem-puhaságot ad, teljeseen ártalmatlan szer, az arczot a redőkötől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Venus arczpor, fehér, rózsás és citrom szívekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány esettel egyszeri szájjessentia oblogató vízbe, kellemes szájjizt keltesítő, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat destillálja és fehére takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) sveiozi fogesepp, 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem a hajhullást és fejbőrkorpasztást megszünteti, valamint egyéb fejbőrbetegségektől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- Ráczi Jenő keleti „Balsam bajuszpedróje”** soha meg nem avasodó, zsírmintes balsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszszőrhöz alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszem-balsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a

- Lábizzadás ellen** Salicyl Dermassant port, 1 doboz ára 1 korona.
Szőrvesztőnek Depillatoriumot, 1 üveg 1 korona.
Rüh Crúhatka ellen Naphtol kenőcs, 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
Köszvény ellen —II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik. Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva. A drága külföldi hasonozsereket, úgy mennyiségig, mint minőségig és olcsóságukkal fölhívjuk; s. y. hogy általános bási szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapest TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer-tára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: RÁCZ JENŐ gyógyszerész MISKOLCZON.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel.

Utánzásoktól tessenek óvakodni.